

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 9. august 1954 nedsatte handelsministeren et udvalg (herefter kaldet: dykkerudvalget) med den opgave dels at undersøge spørgsmål i forbindelse med godkendelse og brug af svømmedykkermateriel samt uddannelse af svømmedykkere, dels at overveje og til ministeriet at gøre indstilling om ændring i dykkerloven og de i tilslutning dertil udfærdigede forskrifter om almindeligt dykkermateriel.

Om udvalgets sammensætning såvel som de resultater, udvalget er kommet til, henvises til den til folketingets medlemmer omdelte, af udvalget i juni 1956 afgivne betænkning.

Dette forslag til dykkerlov følger på de fleste punkter den af udvalget afgivne indstilling. Hvor der er væsentlige afvigelser, er der nedenfor redegjort for disse. Med hensyn til begrundelsen iøvrigt for lovforslagets indhold henvises til de almindelige bemærkninger i udvalgets betænkning.

Da nummereringen af paragrafferne i nærværende forslag er ændret i forhold til betænkningens forslag, er de tilsvarende numre deri angivet i parentes i bemærkningerne nedenfor.

Til § 1 (2).

I overensstemmelse med det i betænkningen anførte foreslås det i 1. stk. at kræve, at enhver, der udfører erhvervsmæssigt dykkerarbejde, skal være i besiddelse af dykkerbevis, hvad enten den pågældende er ansat i andres tjeneste eller driver selvstændig erhvervsvirksomhed som dykker.

De gældende undtagelsesbestemmelser for personer, som dykker fra fremmed skib, eller som hører under søværnet, har man ment at burde opretholde tilligemed adgangen for danske skibe i udlandet til at antage udenlandske dykkere. Den nugældende bestemmelse om, at lovens bestemmelser ikke skal være til hinder for, at en person, der ikke har dykkerbevis, foretager dykninger udelukkende for at hjælpe personer, der er stedt i livsfare, er udeladt, idet det følger af almindelige retsgrundsætninger, at en person uden dykkerbevis kan foretage dykning for at komme et menneske i livsfare til hjælp.

Til § 2 (3).

Fremkomsten af svømmedykkerudrustninger har medført ønskeligheden af indførelse af et særligt dykkerbevis for brugere af sådan dykkerudrustning, idet disse udrustninger adskiller sig stærkt fra de

hidtil almindelige tunge og komplicerede udrustninger, beregnet til mere stationært og tungere arbejde, i lovforslaget benævnt „tunge dykkerudrustninger“, og erfaringerne viser, at der bør stilles forskellige krav til de to slags dykkeres uddannelse. I overensstemmelse hermed foreslås indført et nyt bevis benævnt „svømmedykkerbevis“.

Da der er fremkommet og formentlig stadig vil fremkomme nye former for dykkerudrustninger, der er en kombination af de hidtil kendte, bør der gives handelsministeriet adgang til at bestemme, til hvilken af de nævnte grupper sådanne udrustninger bør henføres.

Der er ikke fundet anledning til at opretholde afgiften for udstedelse af dykkerbevis, idet man finder det rigtigst, at beviserne i denne henseende ligestilles med sønæringsbeviser, der for de flestes vedkommende udstedes vederlagsfrit.

Til § 3 (4).

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2. Under hensyn til, at der i den øvrige lovgivning ikke længere stilles særlige vandelsbetingelser for opnåelse af rettighedsbeviser, foreslås det at udelade de gældende krav om, at en dykker skal være pålidelig. For så vidt angår kravet om ædruelighed er dette også udeladt, idet hensynet hertil antages at være tilgodeset gennem de foreskrevne periodiske lægeundersøgelser.

Til §§ 4 (5) og 5 (6).

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 4. Undersøgelsesterminerne og den gældende inddeling af undersøgelserne er ikke ændret, men bestemmelserne er bragt i overensstemmelse med gældende praksis, hvorefter ministeriet i alle tilfælde træffer afgørelse efter indhentet udtalelse fra sundhedsstyrelsen. I konsekvens heraf er bestemmelsen om, at afgørelser med hensyn til lægeundersøgelser ikke kan indbringes for domstolene, udeladt.

Efter gældende lovgivning er supplerende lægeundersøgelser i forbindelse med de periodiske undersøgelser vederlagsfri for den undersøgte, og da det har vist sig, at også dykkeraspiranter i nogle tilfælde har måttet henvises til specialundersøgelser, er det fundet hensigtsmæssigt også at lade bestemmelsen omfatte aspiranter.